

opusdei.org

Meditacije: subota prvog tjedna korizme

Razmišljanja koja mogu pomoći
našoj molitvi tijekom korizme.

27.02.2025.

- Isus nam zapovijeda da volimo svoje neprijatelje
 - Bog čini da kiša pada i na dobre i na loše
 - Prenosimo bitku u vlastiti život
-

„LJUBITE neprijatelje, molite za one koji vas progone” (Mt 5,44). Te Kristove riječi među najupečatljivijima su u cijelom njegovom propovijedanju. Možda često stoje u suprotnosti s našim neposrednim reakcijama. Shvaćamo da se od nas ne traži nešto površno, u smislu da jednostavno popuštamo onima koji nam čine zlo. Traži se od nas puno više: da volimo i molimo za te ljude.

„Isusove su riječi jasne. I to nije opcija, već zapovijed. On je dobro svjestan da voljeti neprijatelje premašuje naše mogućnosti, ali zato je on postao čovjekom: ne da nas ostavi kakvi jesmo, već da nas preobrazi u muškarce i žene sposobne za veću ljubav, onu njegova i našega Oca... Ova zapovijed, da se na uvredu i nepravdu odgovori ljubavlju, stvorila je novu kulturu u svijetu: 'kulturu milosrđa.' To je

revolucija ljubavi, čiji su protagonisti mučenici svih vremena.”[1]

Da bismo to postigli, stavljamo svu svoju nadu u milost. „Tvoja ću pravila čuvati, ne zapusti me nikada!” (Ps 119,8), molimo sa psalmistom. Ova Božja pomoć djeluje ne samo na našu volju, već i na naš intelekt i srce. „Mislim da nemam neprijatelja,” napisao je sveti Josemaría, u vrijeme progona. „U svom sam životu susreo osobe koje su mi nanijele štetu, stvarnu štetu. Ali ne mislim da su neprijatelji: previše sam mali da ih imam. Ipak, od sada su uključeni na popis mojih dobročinitelja, kako bih ih svakodnevno preporučivao našem Gospodinu.”[2]

„KOJI RAZLOG imate da ne volite?” pita sveti Ivan Zlatousti. „Da je druga

osoba na vašu ljubaznost odgovorila uvredama? Da je htjela proliti vašu krv kao zahvalu za vaše dobročinstvo? Ali, ako volite zbog Krista, to su razlozi koji će vas potaknuti da još više volite. Jer ono što uništava prijateljstva ovoga svijeta jača Kristovu ljubav. Kako? Prvo, jer ta nezahvalna osoba uzrokuje veću nagradu za vas. Drugo, jer ta osoba treba više pomoći i intenzivniju brigu.”[3] Koliko bi svijet bio dosadan da smo svi isti i da nam je svatko podjednako simpatičan. Ali to nije slučaj, i Isus nas traži da volimo, molimo i služimo svima. Suprotnu reakciju vidimo u Kainovim riječima, ispunjenima zavišću i mržnjom: „Zar sam ja čuvar brata svoga?” (*Post* 4,9).

Ako okrenemo oči prema Kristu, njegova ljubav prema svim ljudima odjekuje u našoj duši: „Da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi

nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima” (Mt 5,45). „Dobro bi nam došlo, danas, da pomislimo na neprijatelja – mislim da svi imamo jednoga – nekoga tko nam je naudio ili tko želi nauditi nama ili tko pokušava to učiniti. Molimo za tu osobu. Zamolimo Gospodina da nam da milost da ga volimo.”[4] Ali ne moramo misliti na daleka mjesta, bojišta ili moćne neprijatelje. Možda se i u vlastitom domu trebamo boriti da razumijemo, oprostimo i ne zamjeramo bratu ili sestri, sinu ili kćeri, ili našem supružniku. Koliko smo puta vidjeli da milost čini mogućim ono što prije nismo ni zamislili da smo sposobni.

„LJUDI bez lijeka su oni koji prestanu gledati svoje grijehе i usredotoče se na tuđe," rekao je sveti Augustin. „Ne traže što treba ispraviti u sebi, već

što mogu kritizirati u drugima. I, kako ne mogu opravdati sebe, uvijek su spremni optužiti druge.”[5] Istinski nastojati voljeti svoje neprijatelje uključuje istodoban napor da naučimo usredotočiti se na vlastite slabosti, pogreške, na sve u našem životu što još uvijek mora biti bliže identificirano s Kristom. Ovaj stav ispunjen je realizmom koji je mnogo praktičniji, jer, uz Božju pomoć, ono što leži u našoj moći za promjenu je ono što imamo u srcu. Napuštamo imaginarno bojište – živote drugih – i trudimo se ispuniti svijet dobrim u borbi mnogo bližoj. Ostavljamo Bogu da promijeni tijek povijesti, dok se trudimo ispraviti ono što je u našim rukama.

„Za sve moramo imati razumijevanja, sa svima zajedno živjeti, sve opravdati, svima opraštati. Nećemo nepravdu nazivati pravdom, reći da vrijeđanje Boga nije vrijeđanje Boga, da je zlo dobro. No

mi na zlo nećemo odvratiti drugim zlom, već jasnom podukom i dobrim djelom: zlo svladaj dobrim (usp. Rim 12:21).”[6] Nije riječ o tome da ne ispravimo nekoga kada to okolnosti zahtijevaju, niti je riječ o tome da budemo naivni, upravo suprotno: radi se o stjecanju Božje mudrosti. Zrela, velikodušna i diskretna ljubav sposobna je previdjeti povrede; ne brine zbog nedostatka priznanja koje nam drugi pokazuju, i hrabro se trudi oponašati Krista podno Križa: „Oče, oprosti im, ne znaju što čine” (Lk 23:34). Možemo zamoliti našu Gospu, Kraljicu mira, da nas nauči voljeti svu njezinu djecu, moliti za one koji su nas možda povrijedili i pomoći nam prenijeti bojište u našu vlastitu dušu.

[1] Papa Franjo, Angelus, 24. veljače 2019.

[2] Sveti Josemaría, *Intimne bilješke*, 28. Listopada 1931., citirano u *Putu*, točka 838.

[3] Sveti Ivan Zlatousti, Homilija na sv. Mateja, 60, 3.

[4] Papa Franjo, Homilija, 19. lipnja 2018.

[5] Sveti Augustin, Propovijed 19.

[6] Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 182.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-subota-prvog-
tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-subota-prvog-tjedna-korizme/) (26.03.2025.)